

Cugat II, p. 156). Car *Masquefa* és en una zona on abunden els NLL aHusius a bosc i bosquina: *St. Esteve Ses-rovires, St. Cugat Ses-garrigues, El Bruc, L'Arboçar, L'Alboç, Puigdalber, La Granada.*

Silvana, V. S. (misc. moss.)

SIMA

Sima 'avenc': com argumente en DECH, s. v., i en el DECat VII, 922: aquest mot pre-romà, en part del P. Val., és mossarabisme autòcton i no castellanisme. Hi abunden els testimonis toponímics. La *Sima*, pda. de Fondegulla (xx, 1.23, '91 × '86). Pico de la *Sima*,¹⁵ a Suera (xxix, 177.18, cota 837 '18 × '57). Montes de las *Cimas*, a Olocau del Rei (xxvii, 4.24). Barranc de la *Simeta*, te. Simat (GGRV, Val. II, 170). D'altres *Simes* en te. de Simat es parla en *El Arch.* III, 292. *Les Simetes* de Quatretondeta (xxv, 58.15).

La *Sima* de l'*Aigua*, te. Carcaixent, a la r. de Simat, 381 alt., 3°18 × 39°04 (xxxI, 98.4, 103.19).

El *Simarro*, sengles pdes. de Lutxent i Pinet (xxxI, 197.2, 199.3). El *Simarret*, te. Almiserà, on hi ha un avenc (xxxII, 132.14). El *Simarxo*, pda. de Vallada, on també hi havia un avenc (xxxII, 71.16); terminació com en *cobaxella* i *covarxo*.

També pot venir de *sima*: La *Simòla*, pda. del Fondó de les Neus, que m'assenyala la Prof. M. J. Navarro, de Crevillent, novembre de 1995, sigui com derivat diminutiu (o compost amb *mola* 'turó pla' (*Si(ma)-mola* 'mola de l'avenc'). Cf. *S.* (misc. àr.).

Com que era un mot pre-romà, és admissible que ja n'hi hagués també un arcaic compost, ben lluny, al Nord, en les muntanyes del Vallès. La *Cova Simanya* (1925, Exc. 35), en el vessant Est del Montcau (a la muntanya de St. Llorenç del Munt) a l'O. del poble de St. Llorenç Savall. Llarga galeria subterrània que s'endinsa quasi planera en la muntanya: no m'hi vaig aventurar gaire en visites de 1924 ss., però hi veia badant-s'hi algunes obertures avall, terra endins. Doncs, SIMA MAGNA 'el gran avenc', amb haploglògia de *ma-má*.

Simanya, V. Sima Simarquets, V. S. (misc. moss.)⁴⁵ *Simarret, Simarro, Simarxo, V. Sima*

SIMAT

Poble de la Valldigna.

PRON.: *simát* a Tavernes, Barx i Barxeta (xxxI, 171.4, 88.2, 153.6, 157.20, 158.8). I en l'enq. que vaig fer-hi el 1962 (xxxI, 182, 187). Gentilici: *simateros*, a Barx, *-ters, AlcM*; J. G. M., 1935, no li'n trobava cap⁵⁵ en la nostra llengua. Moltes notícies (sobretot arqueològiques, socials i etnogràfiques), en la visita que hi feren Ribera i Chabàs; més notícies sobre les esglésies de la vall, en *El Arch.* III, 292; amb IV, 185.

Més en *El Arch.* (VII, 259: aquí potser una var. *Xi*-⁶⁰

mat, cit. a l'índex). Biblg. en Lz.Vargas, 1774 (II, 135).

No figura en el *Rept.*; en aquella visita es fa la conjectura que sigui el lloc que en el *Rept.* (231) s'anomena *Egibaçogra*, interpretat *äl-gäbal as-şögra* (o sigui 'la muntanya petita'). Conjectura no comprovable.

La primera dada històrica comprovada és que figura en els censos de moriscos (Lapeyre, 402) el 1529, amb 90 focs de moriscos; 24 el 1631; 20 el 1572; 34 el 1602; el 1609 (segons Reglà, pp. 103, 119) té 70 moriscos i 60 cristians, pertanyents a l'abat de Valldigna. Segons SSiv., 390, era anex de la parròquia del Ràfol, després abolida, i el 1534 passà a dependre de Xara, que és on hi havia la mesquita visitada per Ribera.

Ve de l'àr. *simât*, que és 'sèrie (d'objectes)' en àrab clàssic, i en les fonts magrebines és 'barriada', «quartier» (segons docs. sicilians), «le marché, le bazar» (en el *Qartás* marroquí); i a Kairuan (i a Salerno) és una «grande rue bordée de boutiques» (Dozy, *Suppl.* I, 674b); en *RMA*, 120 i 276, cosa semblant: «callis». Entenem, doncs, que *Simat* seria de primer allò que en català en diem 'un carrer de cases', o sigui un veïnat format per una renglera de cases afilerades.

Una etimologia temptadora era admetre que fos un derivat de *sima* 'avenc', puix que en el seu terme n'hi ha molts, però no era més que una coincidència casual: ver miratge etimològic, com ja vaig establir en el DECH v, 252a49 ss. També és casual la coincidència aproximada amb *Sirat* (veg. infra). *Torre de Simats*, te. Cardona (xii, 129.17) potser nom portat allà per gent de Valldigna.

En canvi sí que el mateix arabisme es repeteix en «Caserío de *Simat* o *Cimat*» (SSiv., 184), que en temps del «Beato» era anex de Vilallonga de l'Assafor, amb 30 cases de moriscos, junt amb *Alcúdia*.

Simbor, V. S. (misc. ar., s. v. *Sabor*) *Simola, V. S.* (misc.) i s. v. *Sima*

SIMOSA, El Vilar de ~

Partida del terme de Solsona (JCor., 1968).

ETIM. Derivat de *sāim* (variant de *sagí*) (cf. DECat VII, 591b19-37). Nom aplicat a unes terres on devia haver-hi ramats de porcs que pasturaven. J. F. C.

Sinarcas, V. S. (misc. moss.) *Sineja, V. Senija Sineu, V.* vol. I, 264

SINJULDIAN

(Pron.: *sinçuldjân*). Pda. de pasturatges de Benasc, de la banda de Grist: «anà del Ral à S.» «les ovelles de Benasc se mesclen amb es de Grist al cabo de Pala *Sinçuldian*» (Ballarín, *Dicc. Benasqués*, s. v. *boladas*). Deu ser una alteració de *Sent Julian*, sota la influència del nom dels sants parònims *Jordi* i *Jordà(n)*.